

Staveproblemer hos en voksen.

Det er ikke kun børn, der har problemer med at stave. Voksne kan selvfølgelig have de samme problemer, og det kan stamme helt tilbage fra deres skoletid, hvor de ikke fik løst problemet, men det er aldrig for sent at gøre noget ved det.

Denne mand var under omskoling og i gang med at tage en HF-eksamen, og det generede ham, at han ikke var så god til at stave. Han havde også svært ved at forklare sig i forbindelse med mundtlige opgaver, og hans koncentration var heller ikke tilfredsstillende. Han syntes, at han satte mange kræfter ind på sit studium, men at han ikke fik tilbage i samme mængde. Han havde altid haft indlæringsproblemer, og han lærte først at læse i 8.kl.

Det mål, som havde første-prioritet, kom til at lyde således: Jeg er god til at stave. Der var 100% stress på målet, så der var nok at tage fat på. Først skulle han op på sin helbredelseslinje, og her skulle der arbejdes med kropspolaritet, dvs. balancen mellem plus og minus i cellerne. Det handlede om at han følte sig krænket og modløs, og han ville gerne kunne involvere sig og være nødvendig og træffe valg. Bagefter skulle der arbejdes med yderligere 3 afbalanceringer, bl.a. skulle kranieknoglerne løsnes. Fastlåste kranieknogler hindrer hjernen i at få tilstrækkelig med ilt, og hjernen har brug for masser af ilt for at fungere optimalt. Der skulle også afbalanceres på 20-års-alderen, inden han var færdig for første gang.

Der gik nu 4 uger, og så var det tid til en ny afbalancering. Denne gang var der kun 68% stress - det var et flot fald i stressprocenten. Han havde været meget træt efter sidste gang, men han følte sig ikke så stresset, og han var blevet bedre til at bevare overblikket og tage det mere stille og roligt. Der var dog stadig blokeringer i forbindelse med fysik og grammatik i forbindelse med fremmedsprog.

Denne gang blev der arbejdet med Pædagogisk Kinesiologi og Blueprint. Han skulle arbejde med sin fantasi- og forestillingsevne. Det gav god mening for ham, og det fjernede en masse stress. Han fik en hjemmeøvelse denne gang, nemlig liggende ottetaller, som hjælper de to hjernehalvdele til en bedre koordination, bedrer evnen til at afkode symboler og fjerner stress i forbindelse med skrivning.

Den tredje gang var forståelsesproblemerne vedr. grammatik blevet bedre. Han følte dog, at han var inde i en sløv periode. Han havde presset sig selv lidt rigeligt og følte sig lidt stresset, og han havde behov for lidt mere energi til at lære. Positivt var det, at han havde lavet en opgave, hvor der bare var 2 fejl, og det var oven i købet den samme fejl, der gik igen. Stressprocenten var faldet til 33, og det var helt sikkert flot. Der skulle bare arbejdes med to ting, og så var han klar igen.

Stressprocenten var helt nede på 10, da han kom for fjerde gang. Fysikken var stadig svær, men han tog det mere stille og roligt og havde lært at slappe af. Der skulle kun laves en afbalancering, og så fik han en hjemmeøvelse. Han skulle arbejde med en tekst for at få sat tingene i et andet perspektiv.

Den sidste gang havde han 0% stress, da han trådte ind ad døren. Han havde haft det meget godt, følte, at han havde blod på tanden, og det kørte bare for ham nu. Det støtteord, han kunne tage med sig, var ordet "VALG". Det gav god mening for ham. Han følte nu, at han havde langt flere valgmuligheder end tidligere, og han så fortrøstningsfuldt på sin fremtid, som han skulle tilbringe på skolebænken en rum tid endnu.

[Tilbage til oversigten](#)